

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Deciziei în cazul OI/1/2014/PMC - Numai două instituții ale UE au adoptat normele necesare privind semnalarea neregulilor

Decizie

Caz OI/1/2014/PMC - Deschis la 24/07/2014 - Decizie din 26/02/2015 - Instituțiile vizate
Parlamentul European (Nu se justifică investigații suplimentare) | Consiliul Uniunii Europene (Nu se justifică investigații suplimentare) | Comisia Europeană | Curtea de Justiție a Uniunii Europene | Curtea de Conturi Europeană | Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (Nu se justifică investigații suplimentare) | Comitetul Economic și Social European (Nu se justifică investigații suplimentare) | Comitetul European al Regiunilor | Serviciul european pentru acțiune externă (Nu se justifică investigații suplimentare) |

Începând cu 1 ianuarie 2014, instituțiile UE sunt obligate să introducă norme interne de semnalare a neregulilor care să includă protecția avertizorilor, furnizarea de informații acestora și procedura de gestionare a plângerilor făcute de avertizori cu privire la modul în care au fost tratați. Pentru a se asigura că administrația UE face tot ce îi stă în putere pentru a încuraja persoanele care iau la cunoștință acte grave de conduită necorespunzătoare sau de ilegalitate să le semnaleze, Ombudsmanul a deschis o anchetă din proprie inițiativă adresată Parlamentului European, Comisiei Europene, Consiliului Uniunii Europene, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Serviciului European de Acțiune Externă, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Ombudsmanul este dezamăgit să afle din anchetele sale că, până în prezent, numai două din cele nouă instituții menționate au adoptat norme de tipul celor necesare. Răspunsurile instituțiilor arată că mai sunt încă multe de făcut pentru a demonstra publicului și potențialilor avertizori că instituțiile UE salută semnalarea neregulilor și îi încurajează pe avertizori să iasă în față, că avertizorii vor fi protejați de acțiunile negative întreprinse de instituția pentru care lucrează și că raportarea făcută de aceștia va duce la o investigație corespunzătoare. Prin urmare, Ombudsmanul încheie cazul cu recomandări pentru o îmbunătățire continuă, încurajând instituțiile să încerce să încheie discuțiile la nivel interinstituțional cât mai curând

posibil și, în acest proces, să se inspire din exemplul propriilor norme interne ale Ombudsmanului privind semnalarea neregulilor. De asemenea, Ombudsmanul felicită Comisia și Curtea de Conturi Europeană pentru progresele realizate până în prezent în acest domeniu.

Contextul anchetei

1. De la 1 ianuarie 2014, instituțiile UE au fost obligate [1] să introducă norme interne privind denunțarea neregulilor referitoare la protecția avertizorilor [2], la furnizarea de informații acestora și la procedura de tratare a plângerilor depuse de avertizori cu privire la modul în care acestea au fost tratate ca urmare a raportării neregulilor grave.
2. Ombudsmanul consideră că astfel de norme ar trebui să permită avertizorilor să își îndeplinească datoria de a se exprima în cazul în care devin conștienți de abateri grave sau de fapte ilicite, servind astfel interesului public, prin promovarea integrității, transparenței, responsabilității și, în cele din urmă, a legitimității administrației UE și a acesteia. Conștientă, de asemenea, de rolul pe care îl joacă avertizorii în expunerea corupției [3], ea a decis să deschidă o anchetă din proprie inițiativă [4] pentru a se asigura că instituțiile UE pun în aplicare noile dispoziții din Statutul funcționarilor UE.

Domeniul de aplicare al anchetei

3. Ombudsmanul a scris Parlamentului European, Comisiei Europene, Consiliului Uniunii Europene, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Serviciului European de Acțiune Externă, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și Autorității Europene pentru Protecția Datelor [5], solicitându-le să o informeze cu privire la măsurile pe care le-au întreprins sau pe care intenționează să le întreprindă pentru a pune în aplicare noul articol 22 litera (c) din Statutul funcționarilor (denumit în continuare „RS”) [6]. Ea le-a solicitat, în special, să îi furnizeze (i) informații cu privire la faptul dacă au adoptat deja sau intenționează să adopte *normele interne* prevăzute la articolul 22 litera (c) din Statutul funcționarilor; (II) informații privind procedura de adoptare a normelor interne menționate (în special dacă personalul și/sau publicul larg și-au exprimat punctul de vedere); (III) o copie a regulamentului menționat sau un proiect preliminar al acestuia; și (iv) orice alte informații utile. În special, având în vedere că gestionarea fondurilor publice se referă nu numai la personalul instituțiilor UE, ci și la terți, cum ar fi contractanții și subcontractanții, Ombudsmanul a invitat instituțiile UE să reflecteze asupra modului în care avertizorii externi, deși nu intră în domeniul de aplicare al normelor interne ale unei instituții, ar putea fi încurajați să raporteze nereguli grave și cum ar putea fi cel mai bine protejați în cazul în care fac acest lucru.

Răspunsurile instituțiilor și organismelor UE

[7]

Privind adoptarea normelor interne

4. Comisia Europeană și Curtea de Conturi Europeană au raportat că au adoptat deja norme privind denunțarea neregulilor în conformitate cu articolul 22 litera (c) din Statutul funcționarilor. Comisia a precizat că, deși a utilizat termenul „orientări” în „Orientările sale din 2012 privind denunțarea neregulilor” [8] , deoarece termenul respectiv era mai accesibil, acest lucru nu le modifică caracterul obligatoriu. Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) a explicat că aplică standardele de control intern ale Comisiei, care includ „Orientările Comisiei privind denunțarea neregulilor”, deși are în vedere, de asemenea, elaborarea propriilor orientări.

5. Consiliul UE, Curtea de Justiție a UE, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor au informat Ombudsmanul că au pregătit proiecte de decizii interne. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) a explicat că a adoptat un nou cod de conduită și a luat unele măsuri pentru a se conforma articolului 22 litera (c) din Statutul funcționarilor. Parlamentul European a optat să își amâne răspunsul până la încheierea dezbaterii în curs pe această temă în cadrul Comitetului interinstituțional de pregătire pentru chestiuni legate de Statutul funcționarilor (CPQS) [9] .

Privind procedura de adoptare a normelor interne

6. Comisia a informat Ombudsmanul că a consultat două organizații externe cu cunoștințe de specialitate și că a purtat, de asemenea, discuții cu reprezentanții personalului. Curtea de Conturi și-a consultat Comitetul pentru personal înainte de a adopta normele sale interne, în timp ce Consiliul și CESE au declarat că își vor consulta comitetele pentru personal. Consiliul, Curtea de Justiție, CESE și Parlamentul au răspuns că această chestiune este discutată în cadrul CPQS.

Privind furnizarea unei copii a normelor

7. Comisia, Curtea de Conturi și AEPD au furnizat Ombudsmanului o copie a documentelor relevante. Comitetul Regiunilor, Consiliul, Curtea de Justiție și CESE au informat Ombudsmanul că, deși au pregătit proiecte de decizii, nu sunt încă în măsură să transmită copii. SEAE a afirmat că a început să reflecteze asupra pregătirii propriilor orientări specifice.

Privind extinderea normelor interne la avertizorii externi

8. Curtea de Conturi a declarat că dispozițiile generale ale normelor sale recent adoptate se aplică operatorilor economici care participă la procedurile de achiziții, precum și contractanților și personalului acestora. [10] Comisia a observat că avertizorii externi dispun deja de o modalitate sigură de a efectua rapoarte, inclusiv în mod anonim, prin intermediul Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) și al sistemului său de notificare a fraudei. Acesta a adăugat că protecția avertizorilor externi ține în mare măsură de normele naționale. Consiliul și

CESE au fost de părere că merită să se continue acest aspect la nivel interinstituțional.

Evaluarea Ombudsmanului

9. Ombudsmanul este dezamăgit de faptul că numai două dintre cele nouă instituții și organisme contactate au adoptat până în prezent norme interne, astfel cum se prevede la articolul 22 litera (c) din Statutul funcționarilor, și anume Comisia și Curtea de Conturi.

10. Ombudsmanul ia act de faptul că, începând cu 1 ianuarie 2014, articolul 22 litera (c) din Statutul funcționarilor obligă instituțiile și organismele să adopte norme interne privind denunțarea neregulilor. Chiar dacă această dispoziție nu stabilește niciun termen, este evident că normele relevante ar trebui adoptate cât mai rapid posibil. Prin aplicarea deplină a articolului 22 litera (c) din Statutul funcționarilor, instituțiile UE pot transmite un semnal clar că salută semnalarea neregulilor și încurajează avertizorii să avanseze, că avertizorii vor fi protejați împotriva acțiunilor negative ale instituției pentru care lucrează și că raportarea lor va conduce la o investigație adecvată și că vor fi informați cu privire la rezultat. Prin urmare, este important ca instituțiile și organismele care nu au adoptat încă normele prevăzute la articolul 22 litera (c) din Statutul funcționarilor să urmeze exemplul stabilit de Comisie și de Curtea de Conturi cât mai curând posibil.

11. Cu toate acestea, Ombudsmanul ia act de faptul că, după lansarea acestei anchete, instituțiile și organismele în cauză și-au intensificat discuțiile pe această temă la nivel interinstituțional în cadrul reuniunilor CPQS. Întrucât Ombudsmanul este, de asemenea, reprezentat în CPQS, ea va coopera activ cu celelalte instituții pentru a le ajuta să progreseze în îndeplinirea sarcinii lor de pregătire a normelor relevante.

12. Ombudsmanul a încercat să dea un exemplu în acest caz. În paralel cu lansarea acestei anchete, Ombudsmanul a elaborat norme interne privind denunțarea neregulilor pentru biroul său, utilizând „Orientările privind denunțarea neregulilor” ale Comisiei ca model. Proiectul de norme a fost transmis întregului personal al Ombudsmanului, prin intermediul Comitetului pentru personal, și a fost revizuit de responsabilul cu protecția datelor din cadrul Ombudsmanului. Ombudsmanul a publicat apoi proiectul de norme, invitând părțile interesate să transmită feedback. După examinarea observațiilor prezentate de opt părți terțe interesate, Ombudsmanul și-a finalizat normele interne privind denunțarea, care sunt acum disponibile pe site-ul său. [11] Ea consideră că acestea vor servi drept orientări utile pentru celelalte instituții și organisme. În timp ce Ombudsmanul apreciază că este posibil ca un set de norme să nu corespundă nevoilor fiecărei instituții și organism al UE, biroul său va urmări, prin intermediul CPQS, să promoveze sensibilizarea cu privire la propriile norme de avertizare adoptate recent și la modul transparent și incluziv în care acestea au fost pregătite.

13. Având în vedere cele de mai sus și deși progresele înregistrate până în prezent au fost dezamăgitoare, Ombudsmanul concluzionează că, în prezent, este evident că toate instituțiile și organismele în cauză sunt în mod clar conștiente de obligația lor de a adopta norme interne privind denunțarea neregulilor și au început să ia măsuri pentru a se conforma acestei obligații.

În cele din urmă, Ombudsmanul reamintește că instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE ar trebui să încerce să protejeze, de asemenea, drepturile și interesele avertizorilor externi în limitele capacității lor juridice și operaționale de a face acest lucru [12]. Ombudsmanul este încurajat, în acest sens, de confirmarea din partea Curții de Conturi că normele sale interne privind denunțarea neregulilor se aplică informatorilor externi. În același sens, o serie de instituții au sprijinit în mod explicit sugestia Ombudsmanului de a extinde, în cea mai mare măsură posibilă, drepturile acordate avertizorilor interni și la avertizorii externi, angajându-se să le protejeze identitatea și să le ofere aceleași garanții în materie de informații.

Concluzie

În contextul de mai sus, Ombudsmanul încheie ancheta cu următoarele orientări pentru îmbunătățiri suplimentare:

Ombudsmanul încurajează instituțiile UE, reprezentate în cadrul Comitetului de pregătire pentru chestiuni legate de Statutul funcționarilor („CPQS”), să își finalizeze discuțiile menite să pună în aplicare articolul 22 litera (c) din Statutul funcționarilor cât mai curând posibil și, în acest proces, să se bazeze pe exemplul normelor interne ale Ombudsmanului privind denunțarea neregulilor.

Ombudsmanul felicită, de asemenea, Comisia și Curtea de Conturi pentru progresele înregistrate până în prezent în această privință.

Instituțiile UE care fac obiectul prezentei anchete vor fi informate cu privire la această decizie.

Emily O'Reilly

Strasbourg, 27/02/2015

[1] În temeiul articolului 22 litera (c) din Statutul funcționarilor, disponibil la adresa:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1962R0031:20140101:EN:PDF>
[Link]

[2] Statutul definește un avertizor ca fiind orice funcționar care, în exercitarea sau în legătură cu atribuțiile sale, ia cunoștință de fapte care dau naștere unei prezumții de existență a unei posibile activități ilegale, inclusiv a fraudei și a corupției, care aduce atingere intereselor Uniunii, sau de un comportament legat de exercitarea atribuțiilor profesionale care poate constitui o încălcare gravă a obligațiilor funcționarilor Uniunii și care raportează aceste fapte instituției sale și/sau OLAF.

[3] A se vedea Raportul Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – Raportul anticorupție al UE, Bruxelles, 3.2.2014, COM(2014) 38 final.

[4] Ombudsmanul efectuează anchete din proprie inițiativă atunci când găsește motive în acest sens. Pe lângă anchetarea eventualelor cazuri de administrare defectuoasă, aceste anchete sunt menite să fie utile instituției respective și să promoveze bunele practici administrative.

[5] Aceste instituții și organe ale UE – împreună cu Ombudsmanul – sunt reprezentate în Colegiul șefilor de administrație, un organism interinstituțional compus din înalți funcționari care reprezintă administrația instituțiilor menționate. Colegiul șefilor de administrație urmărește să asigure o interpretare și o punere în aplicare consecvente a Statutului funcționarilor și a altor chestiuni administrative, luând decizii la cel mai înalt nivel administrativ.

[6] Scrisorile Ombudsmanului sunt disponibile la următorul link:

<http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/correspondence.faces/en/54615/html.bookmark>
[Link]

[7] Întrucât răspunsurile individuale sunt disponibile pe site-ul web al Ombudsmanului, această secțiune include numai elementele principale.

[8] A se vedea Comunicarea vicepreședintelui Šefčovič către Comisie intitulată „Orientări privind avertizarea în interes public”, Bruxelles, 6.12.2012, SEC(2012) 679 final.

[9] CPQS este un organism interinstituțional însărcinat cu discutarea și încercarea de a găsi soluții armonizate în chestiuni legate de Statutul funcționarilor. Acesta este compus din reprezentanți ai instituțiilor și organismelor UE care sunt, de asemenea, reprezentați în colegiul șefilor de administrație.

[10] A se vedea în special punctul VIII din regulamentul menționat.

[11] <http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/caseopened.faces/en/54611/html.bookmark>
[Link]

[12] Pentru a pune în aplicare acest principiu important în propriile sale norme, Ombudsmanul prevede că: „Orice persoană care încheie un contract cu biroul Ombudsmanului este informată (i) că este posibil să se raporteze abateri grave sau nereguli care afectează biroul Ombudsmanului fie Ombudsmanului, fie OLAF și (ii) că utilizarea acestei posibilități nu va conduce la represalii, represalii sau alte acțiuni negative din partea biroului Ombudsmanului, cu condiția ca aceasta să considere în mod rezonabil că informațiile raportate sunt adevărate.”